

assemblea.cat

SECTORIAL ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

**Una nova Administració
pública per a un nou
estat d'Europa**

Un nou estat, una nova administració

TAULA DE CONTINGUTS:

1. Catalunya és viable com a país i nou estat?	4
2. Condicions prèvies de l'entorn.Com estem?	4
9. Condicions actuals favorables:	4
10. Història, cultura, llengua.....	4
12. La societat civil catalana forta	5
15. Iniciativa i emprenedoria de les petites i mitjanes empreses.....	5
18. Innovació i recerca.....	5
21. Responsabilitat última.....	5
24. Condicions millorables.....	6
29. Proposta de mecanismes de regeneració democràtica i control de la corrupció.....	6
31. Fomentar la participació política de tots els ciutadans i fer campanya publicitària a tota la.....	7
32. Regulació legislativa del finançament dels partits, de transparència i del sistema electoral per promoure que els polítics	7
33. Posar en marxa la reforma de l'Administració pública i de la Funció pública	7
37. Normes que corrompen	7
40. Poder judicial fort independent, renovat, àgil i eficaç.....	8
41. Marc laboral flexible amb contracte únic indefinit.	8
42. Perquè volem que el Principat de Catalunya tingui un estat propi independent?	8
43. Arguments a favor. Del passat	8
47. Arguments a favor. Del present	8
53. Arguments a favor. Del futur. La independència, per fer què?	9
56. Arguments de la por, en contra.....	9
60. Estat nou inviable per quedar fora de la Unió Europea amb el veto d'Espanya.	10
63. Desastre econòmic sense euro, fora de la UE i amb aranzels.	10
65. Catalunya no podrà pagar les Pensions.....	10
71. És possible que la nostra independència, produeixi un efecte rebuig dels nostres productes en el mercat espanyol?	11
74. Nova administració	11
75. Nova organització interna de l'Administració.....	11
76. Procediments administratius	11
77. Eines TIC	11
78. Transparència en la contractació de serveis i de personal.....	11
79. Actors, – Polítics, Directius professionals i Servidors públics– amb cooperació en xarxa, democràtica, participativa, antijeràrquica, antiburocràtica.....	11

80. Marc laboral general: sense polítics fent de funcionaris, sense personal eventual, sense funcionaris vitalicis. Servidors públics amb rendició de comptes però amb garanties laborals per convenis negociables 11

1. Catalunya és viable com a país i nou estat?

2. Condicions prèvies de l'entorn. Com estem?

3. La pregunta que se sol fer fins ara és: ¿El nou estat català serà viable econòmicament? La resposta és molt senzilla: Sí. Si, es fa una mínima bona gestió, després de resoldre els problemes de la crisi actual com passarà a tots els països del món i als d'economies de dimensió similar a la catalana com poden ser les nòrdiques, o bé Bèlgica, Holanda, Àustria, o bé Baviera, Llombardia o Escòcia.¹ Dins la crisi global actual d'Espanya és gairebé impossible estar pitjor econòmicament i a més amb el Govern de la Generalitat ofegada per la pressió del Govern de l'Estat Espanyol
4. Però les preguntes pertinents que ens hem de plantejar en aquest moment del procés de transició nacional són: **¿És viable Catalunya com a país amb estat propi? Espanya és un estat a punt de la fallida. ¿Sabrem fer a Catalunya les coses diferents a com es fan a Espanya? Per què Catalunya no fracassaria?**²
5. Els economistes americans Daron Acemoglu i James Robinson han publicat el 20 de març de 2012 el llibre *Why Nations Fail: The Origins of Power, Prosperity, and Poverty* amb un èxit ràpid i notable –S'hi refereixen els tres primers articles que cito– Aquest llibre tracta de respondre a la pregunta més bàsica de política econòmica: per què uns països –com Noruega– prosperen i altres no funcionen –com Mali–?
6. Exposa que l'èxit d'un país no ve determinat pels seus recursos naturals o per la seva economia sinó bàsicament per les seves institucions polítiques. Unes institucions democràtiques amb un fort sistema judicial independent, que funcionin, *inclusives*, que incloguin, que tinguin en compte els interessos de tot el poble, que deixin participar a tota la ciutadania i no només a una petita elit opaca. Una "*elit extractiva*"³ que es caracteritza per tenir un sistema de captura de rendes, traient rendes de la majoria del poble en benefici propi, sense crear riquesa nova; per tenir prou poder per impedir la societat inclusiva, que respecti l'estat de dret i les regles del mercat lliure; per desestimar la innovació, l'ensenyament i la recerca, l'emprenedoria, la destrucció creativa, –en paraules de Schumpeter, revolució incessant de l'estructura econòmica des de dins per destruir contínuament el que és vell per crear de nou–. En definitiva els que funcionen són més transparents i tenen poca corrupció i els altres, tot el contrari.
7. L'Estat espanyol està ara en una crisi global de grans dimensions desacreditat a l'exterior sense prestigi a la UE, per tant al peu de l'abisme com a país o estat de fallida.
8. Analitzem ara les condicions que té Catalunya per considerar que seria un país que no pot fracassar a diferència d'Espanya. Les condicions favorables i les que no ho són solen ser antagòniques o contràries i en alguns casos de diferent intensitat entre Catalunya i Espanya.

9. Condicions actuals favorables:

10. Història, cultura, llengua

11. Catalunya –el Principat– com tota la nació –Els Països Catalans– tenim una llarga història com a Països independents amb les estructures d'estat pròpies de cada període, des dels temps de la Marca Hispànica fins al segle XVIII. Aquesta llarga història del nostre país ha fet grans aportacions a

la cultura, el dret, les constitucions, costums, –primers parlaments– etc. al món occidental. Catalunya s'ha conformat i cohesionat social i nacionalment així a través dels segles per una història, dret, llengua, cultura, costums i constitucions que ens han arribat fins ara malgrat els tres cents últims anys d'intents d'assimilació a Castella després de l'ocupació per mitjà de la guerra de successió.

12. La societat civil catalana forta

13. La societat civil catalana és forta, cohesionada, solidària, bàsicament per un associacionisme molt arrelat de llarga tradició.
14. Recordem aquí els cors de Clavé creats al segle XIX i que continuen ara amb una múltiple diversitat de cors i corals. Podem citar associacions en tots els àmbits: culturals, en defensa de la llengua i cultura; música i teatre, cors, pastorets, passions; esportives –capdavanters en els esports més diversos–; lleure, castellers; socials, casinos; sanitat, fundacions i associacions de suport a diferents malalties, des del càncer fins a la més minoritària i desconeguda; etc. Les llistes serien molt llargues. Hi hem d'afegir múltiples i poderosos moviments socials en problemes concrets –com ara contra els desnonaments– moviments socials com poden ser casals, cooperatives de treball o de consum, moviments alternatius buscant noves vies al capitalisme, mobilitzacions com la Marató de TV3. Aquesta immensa i viva xarxa d'associacions i moviments afavoreix la cohesió social, la convivència, i la integració d'onades successives d'immigració.

15. Iniciativa i emprenedoria de les petites i mitjanes empreses.

16. La forta empenta de la petita burgesia i classes mitjanes del segle XIX que va anar creant un teixit de botigues, petites empreses familiars, fins arribar a l'actual dinamisme de la xarxa de petites i mitjanes empreses, més aviat microempreses. De les 600 mil empreses que hi ha ara a Catalunya, el 92% tenen menys de 10 treballadors. ⁴ L'actiu més important de la economia catalana d'avui per la seva iniciativa i emprenedoria i que dona les poques alegries que hi ha: l'increment de les exportacions, malgrat els problemes que tenen de crèdit, de formació en gestió, etc.
17. Destaquem aquí que continua creixent, malgrat la crisi, el nombre de cooperatives –52 al primer trimestre de 2012–. A Catalunya tenim més de 4800 cooperatives responsables del 4,5% del PIB amb més de 45000 llocs de treball. És la comunitat autònoma amb més cooperatives. Representen el 21,9% del total de l'Estat espanyol. ⁵

18. Innovació i recerca

19. En els àmbits de la salut i ensenyament és especialment rellevant el nivell aconseguit en la recerca, investigació, innovació, desenvolupament, en la producció científica. La universitat catalana és altament productiva. Un informe xifra en 0,7% el pes científic català al món ⁶.
20. Podríem citar el paper de la UOC com a referència mundial de l'ensenyament superior en línia ⁷ i en l'àmbit de la salut, el gran desenvolupament de la recerca en biogenètica –exemple: el CRG Centre de Regulació Genòmica–.

21. Responsabilitat última.

22. Les institucions públiques de Catalunya han estat molts anys sense donar gaires rendicions de comptes de la gestió amb l'excusa que tot era culpa de "Madrid". S'avaluava pel que s'aconseguia

del Govern espanyol –“*el peix al cove*” del pujolisme, els “*grans acords de finançament autonòmic*” del tripartit etc. – En bona mesura era cert. Els diferents governs han gastat d'acord amb les expectatives dels diners que arribarien i no dels disponibles. Amb la sobirania això s'acabarà. Hi haurà més o menys diners a la caixa, però els governants no podran argumentar que els diners cauran del cel en un futur. La culpa ja no serà dels altres i s'hauran de rendir comptes per la gestió realitzada.

23. Fins aquí una llista de condicions favorables, que no pretén ser exhaustiva. Hi ha, però, algunes condicions desfavorables, lligades a les Institucions públiques que compartim amb l'Estat Espanyol. Es poden agrupar o resumir en un sol tema: democràcia real molt pobre, segrestada per unes elits polítiques “*extractives*” que han convertit els Països Catalans en un camp abonat per a la corrupció i el frau. Si ens centrem en l'àmbit geogràfic del Principat la magnitud i l'extensió és menor que a la mitjana de l'Estat espanyol.

24. Condicions millorables.

25. Es parla molt de **resoldre** la corrupció com si fos un problema puntual que es pot extirpar com si fos un tumor de càncer, quan del que es tracte és de tenir uns mecanismes de control en les institucions i en tota la societat per mantenir uns nivells de corrupció a mínims.
26. La corrupció no és cap fenomen nou, existeix des de sempre, i està estesa amb més o menys magnitud a tots els països del món i dins de la nostra societat en tots els estrats socials, des de les classes populars més baixes –pobres i desfavorits, aturats i pensionistes– fins a les elits privilegiades, “*extractives*”, poders fàctics, i en tots els polítics de totes les ideologies de dretes i esquerres, nacionalistes espanyols o nacionalistes catalans, sempre que hagin estat al poder d'alguna institució pública o privada uns quants anys, especialment més de dues legislatures.
27. La major part del poble s'ha acostumat a creure normal una situació que no ho és, com ho demostren que sigui tan corrent factures sense IVA, frau fiscal, economia submergida, regals al funcionari, petits suborns. Les classes populars també són corruptes i corruptores i a vegades senten enveja de les elits *extractives*, corruptes de gran escala i les segueixen votant.
28. Aquestes elits *extractives* estan ocupant els espais de la política i de l'economia financera de totes les Administracions públiques i de tots els serveis i empreses que en depenen, i d'Institucions privades dels bancs i caixes i grans empreses multinacionals especialment de serveis –Telèfon, Gas, Electricitat–

29. Proposta de mecanismes de regeneració democràtica i control de la corrupció.

30. D'acord amb la teoria exposada en el llibre d'Acemoglu i Robinson i la teoria proposada per Cesar Molinas –vegeu els paràgrafs 5 i 6 d'aquest escrit– el que cal fer és un gran procés de regeneració democràtica de tota la societat i especialment de la classe política. Esposem a continuació els principis o mecanismes de regeneració democràtica que s'han de posar a la pràctica abans del referèndum, consulta o proclamació de la sobirania prevista per a l'any 2014, per tal d'evitar al

màxim que pugui ser manipulat i utilitzat per les clavegueres de l'Estat espanyol i la seva caverna mediàtica.

31. **Fomentar la participació política de tots els ciutadans i fer campanya publicitària a tota la societat**, per tots els mitjans possibles de comunicació, d'ensenyament, oficines de serveis públics, etc. per impedir les irregularitats o delinqüències de més baixa intensitat com regals, petits o grans suborns, evasió fiscal, economia submergida... per tal d'aconseguir un canvi de la mentalitat general que porti a la vegada a no tolerar cap tipus de corrupció o frau i a denunciar-los.
32. **Regulació legislativa del finançament dels partits, de transparència i del sistema electoral per promoure que els polítics** serveixin interessos generals de tots els ciutadans, i no només a elits reduïdes financeres i econòmiques, amb llistes obertes –potser parcialment–, amb incompatibilitats, limitació de mandats, iniciatives populars legislatives de pocs requisits; Representació més directa i participativa ciutadans; Finançament partits; Rendició comptes dels partits programa-contracte electoral; Llibertat de vot dels polítics al Parlament –es deuen als representats i no a l'aparell del partit–.
33. **Posar en marxa la reforma de l'Administració pública i de la Funció pública.**
34. L'abril de 2007 es va aprovar la Llei 7 / 2007 l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) que permetia ja l'establiment de la Direcció pública professional a Espanya. L'Associació Catalana de Gestió Pública (ACGP) en col·laboració amb el Fòrum d'Entitats per la Reforma de l'Administració i amb el suport de Centre de Comerç de Barcelona, CECOT, Enginyers industrials de Catalunya, Esade i lese van presentar una proposta de **Llei de la Direcció Pública Professional de Catalunya**, esborrany articulat complet que pot servir de base per al Parlament.⁸
35. Per altra banda també està previst en l'Acord de Govern de 19 de desembre de 2012 entre CIU i ERC per a la X legislatura en el seu apartat **11: Impulsar la Llei de la funció pública i de la direcció pública catalana**. Demanem que es comenci a tramitar aquesta regulació que permetria que els polítics deixessin d'ocupar i col·locar-se" en els alts càrrecs i les direccions de totes les administracions: direccions generals, gerències d'empreses públiques, universitats, hospitals, museus, i un llarg etcètera. Aquesta situació provoca incompetència i corrupció en forma de sobresous, amiguisme, clientelisme, assessors i personal eventual innecessari, etc..
36. Cal crear en totes les Institucions un espai comprès entre els càrrecs de govern estrictament polític i la Funció pública, un espai directiu professional independent del partit en el poder amb unes regles institucionals clares, al qual s'accedeixi en funció de la capacitat de gestió, de les competències professionals acreditades mitjançant concurs públic transparent amb una durada limitada de mandat, prorrogable si hi ha avaluació positiva. Tant poden procedir d'alts càrrecs, com dels cossos de funcionaris, com de l'empresa privada. I s'han d'avaluar pels resultats de la gestió i responsabilitat. A la fi del mandat es podrien tornar a presentar⁹
37. **Normes que corrompen**¹⁰
38. Al nostre país es fan masses normes i excessivament complexes, sense haver previst com es podrà controlar el seu compliment i sancionar o fer esmenar el compliment en cas de ser negatiu.
39. El resultat és una legislació de mala qualitat, que, encara que sembli paradoxal, és per si mateixa una font de corrupció.

40. Poder judicial fort independent, renovat, àgil i eficaç

41. Marc laboral flexible amb contracte únic indefinit.

42. Perquè volem que el Principat de Catalunya tingui un estat propi independent?

43. Arguments a favor. Del passat

44. Per recuperar un estat propi ¹¹ d'un país que s'ha anat fent de forma progressiva des del naixement del Imperi Carolingi com a Marca Hispànica, a través d'estructures d'estat medieval com a Comtat català dins la Corona catalanoaragonesa –confederació de pobles avant la lettre– al costat dels Regnes d'Aragó, València, i Mallorca. Units al segle XV amb la corona castellana però conservant totes les estructures d'estats fins a les derrotes i ocupacions dels Països Catalans al Segle XVIII. Aquests tres últims segles són els de la revolució industrial de Catalunya des del treball i l'esforç de la iniciativa privada sense cap ajuda de l'Estat espanyol –que no ha estat mai el propi– ni per crear les infraestructures –xarxa ferroviària, per exemple– passant pel començament de la creació d'estructures d'Estat fetes per la Mancomunitat d'Enric Prat de la Riba –va crear el 1912 l'Escola d'Administració Pública de Catalunya–, arribant a la plenitud dels anys trenta. Són també tres segles de renaixement cultural, ideològic, de la creació de diversos corrents de catalanisme polític, des del carlí al , federalista, del regionalista a l'independentista... que han intentat pactar sense èxit amb Espanya un encaix per poder sobreviure com a nació.

45. Perquè Aquests últims anys des de la transició “democràtica” i fins ara han estat la demostració de la impossibilitat que Espanya entengui que som una nació vertebrada, no som un braç d'un cos sinó un altre cos diferent i hagi continuat creient que la nació catalana ha de ser assimilada com va fer Castella amb tots els pobles que no eren de la Corona aragonesa com Extremadura, Andalusia, i els pobles americans i altres que han anat conquerint.

46. Perquè ha fracassat l'últim de tants intents d'encaix de Catalunya a Espanya a través de la reforma de l'Estatut de 2006. Amb la Sentència del Tribunal Constitucional de 2010 i la posterior manifestació, es dona per tancada la via autonòmica o federal dins Espanya i s'enceta la via de la Independència a partir de manifestació de l'11 de setembre de 2012.

47. Arguments a favor. Del present

48. Perquè som una nació diferent a l'espanyola o castellana, que encara està per vertebrar. I continuar depenent d'Espanya suposa la pura i simple desaparició com a poble amb , història, dret, llengua i cultura, pròpies.

49. Per poder disposar de tots els recursos propis –personals, econòmics, fiscals, dret, tradicions i cultura–, per organitzar lliurement les institucions del país amb plens poders legislatiu, executiu i judicial que impulsin la nostra societat civil, iniciativa privada, emprenedoria, etc . Això permetria sortir de la crisi reforçats per avançar i bastir una nova societat més democràtica, més justa, més inclusiva, més igualitària, capdavantera a Europa i al món.

50. Els recursos propis personals són els més importants a qualsevol país i aquí tenim en aquests moments els problemes més greus: aturats que arriben a Catalunya a gairebé una quarta part de la població activa, especialment greu en joves que és 50 %, 1 de cada dos! Això provoca economia submergida, frau, malestar i pobresa –prop d'un 10% de famílies amb tots els membres a l'atur–. Pensionistes amb por a no cobrar! Joves qualificats que ha d'anar a treballar o fer recerca a l'estranger. Recordem que en les passades eleccions hi havia unes 150 mil persones de Catalunya censades a l'estranger. Treballadors, del sector privat o públic, amb disminució del poder adquisitiu, i en perill de caure a l'atur.
51. Perquè amb els diners del dèficit fiscal amb què disposarem tenim per fer inversions estratègiques per invertir la situació de les persones i començar a crear nova ocupació. Navarra i País Basc, que no tenen dèficit fiscal, tenen un atur del 17% i 16 %, els percentatges més baixos de tot l'Estat espanyol.
52. Per poder realitzar les infraestructures promeses i pendents de l'Estat: ports, aeroports, sistema ferroviari de rodalies, carreteres “nacionals espanyoles”.

53. Arguments a favor. Del futur. La independència, per fer què? ¹²

54. L'Objectiu final ha de ser aconseguir una societat democràtica, productiva, justa, igualitària, cohesionada i solidària, equiparable a les de l'Europa central i nòrdica per mitjà de redistribució de rendes, incrementant la pressió fiscal, la despesa pública i les inversions en despeses socials: investigació i recerca, ensenyament, cultura, salut, serveis socials.
55. La independència de Catalunya només deixa les possibilitats obertes d'aconseguir aquests objectius. És un repte que depèn de l'esforç i el treball de tots nosaltres, els ciutadans de Catalunya. Per això cal redissenar tot el marc institucional del Principat: Organització territorial i reforma en tres nivells, Estat, regió (o Vegueria) i municipi; Instruments d'Economia productiva; L'Administració pública; El Poder judicial; El Marc laboral; L'adopció de l'anglès com a 3a llengua, de relacions internacionals; Estat del benestar; Etc.

56. Arguments de la por, en contra

57. Anys enrere molts érem independentistes –el 10% , el 15%-- somiàvem i desitjàvem ser lliures però sabíem que no podia ser. Les condicions han canviat per una sèrie de coincidències en el temps: la crisi financera i econòmica i del deute; la crisi institucional espanyola que afecta totes les instàncies, la monarquia, el poder judicial, el legislatiu i executiu amb una forta corrupció i descrèdit a l'exterior; revolució democràtica del poble català des de baix, promoguda pel fracàs de la reforma de l'Estatut de 2006 amb la Sentència del Tribunal Constitucional de 2010 i les posteriors mobilitzacions que tots coneixem. Tot això ha portat que ara sí és possible la independència. Per tant ara no la desitgem, la volem i res no ens ha de fer por.
58. Davant la campanya de la por que s'ha orquestrat des de l'Estat espanyol s'han enviat molts falsos arguments que hem de desmuntar.
59. Josep M. Terricabras ¹³ diu: “Darrerament a Catalunya també hem après a tenir por política. Quan el desig d'independència ha crescut exponencialment, se'ns ha volgut fer por des de moltes bandes, amb l'objectiu que nosaltres canviem de desig, de projecte, de conducta. Em sembla, però, que aquesta campanya ha arribat a un punt encara més pervers: en el fons, no pretén només que la por ens faci canviar de conducta, sinó que vol que, fem el que fem, tinguem por de nosaltres mateixos,

de les nostres accions. Els qui ens fan por política volen que tinguem por d'exercir la llibertat. Tots ho sabem que la llibertat, en qualsevol sentit, comporta risc.”

60. Estat nou inviable per quedar fora de la Unió Europea amb el veto d'Espanya.

61. S'hauria de plantejar d'entrada si un Estat nou català li interessa manifestar-se que desitja restar dins la UE o que vol la independència fora de la Unió Europea i que siguin els Estats europeus que ens demanin per entrar. Catalunya seria un Estat del Sud mediterrani amb un estatus semblant als països petits i forts –Bèlgica, Holanda, Dinamarca, Suècia, Finlàndia– i diferent dels petits i febles – Irlanda, Portugal, Xipre, Malta–.
62. No hi ha precedent d'un cas com Catalunya, que sorgeixi nou estat d'un estat actual de la UE i, en no estar previst en la norma comunitària pot passar tot, que quedem fora o a dins. Tampoc no estava previst el cas contrari de l'Alemanya oriental, estat que s'afegia a un estat de la UE, que se li va fer un vestit a mida en relatiu poc temps. Creiem, per tant, com a més probable que quedem dins la UE després d'un temps més o menys llarg de negociacions. En el supòsit pitjor que quedem fora són els llimbs de la no-Europa? ¹⁴ Podríem ser fora de la UE però com Islàndia, Liechtenstein, Noruega i Suïssa, països que no estan a la UE però sí a l'espai Schengen i, per tant, garantida la lliure circulació de béns, serveis, capitals, treballadors i viatgers.

63. Desastre econòmic sense euro, fora de la UE i amb aranzels.

64. Quinze economistes de reconegut prestigi, alguns contraris, alguns favorables a la independència i altres que no s'han manifestat, van publicar un article¹⁵ a La Vanguardia del 18 de desembre de 2012 aclarint aquest punt. Resumint molt. Que Catalunya sortís o no de la Unió Europea depèn de l'àmbit jurídic, polític. En el pitjor cas –Si Catalunya neix fora i ha d'esperar molt temps a reincorporar-s'hi– no cal que abandoni l'Euro, el país decideix quina moneda vol. No podria proposar candidats al Banc Central Europeu però això no té cap conseqüència econòmica. Tampoc no hi hauria barreres i aranzels perquè a Catalunya no li interessa posar-ne perquè vol estar a la UE i pel que fa a la UE, la imposició d'aranzels o altres barreres comercials a les exportacions catalanes xocaria amb els interessos de totes les empreses multinacionals –espanyoles o no– radicades a Catalunya i no beneficiaria ningú. Podríem estar a l'espai Schengen –veure paràgraf anterior–.

65. Catalunya no podrà pagar les Pensions

66. En el sistema de Pensions Espanyol, els impostos recaptats cada mes s'utilitzen per pagar les pensions del mateix mes als jubilats i altres pensionistes.
67. L'import sobrant, si n'hi ha, és dipositat en el Fons de Reserva de la Seguretat Social (FRSS). Aquest fons ha anat creixent des del 2000 –amb 600 milions d'euros– fins als 64,4 mil milions d'euros al 2010. Es creu que el govern espanyol l'ha reduït últimament de forma considerable.
68. Catalunya, amb el 16% de població de l'Estat espanyol, aporta el 29% al FRSS d'Espanya. Aquest saldo mensual està caient en picat a la resta de l'estat espanyol fruit de la crisi i posa en risc les pensions dels catalans. A la resta de l'Estat –38,5 milions d'habitants– l'excedent anual del 2006 era de 15 milions d'euros i ha baixat tant sols a 4,2 el 2009, mentre a Catalunya només amb 7 milions d'habitants passa de 5,6 milions d'euros el 2006 a 2,3 el 2009. Si l'Estat espanyol entra en fallida o és intervingut per la UE amenaçarà encara més les pensions dels espanyols i dels catalans. El risc comença de ser real quan per al 2013 s'ha apujat les pensions de la majoria de pensionistes només a l'1%, perdent per tant ja poder adquisitiu.
69. Romandre a Espanya posa en risc les pensions dels catalans ¹⁶ mentre que sortir-ne les assegura.

70. Per què? Perquè amb la sobirania el 100% de la recaptació de l'impost de la Seguretat Social es quedarà a Catalunya. El Centre Català de Negocis calcula –veure nota ¹⁶ full 21– que durant els propers cinc anys es podria incrementar en uns 1500 milions d'euros cada any el Fons de Reserva de la Seguretat Social catalana que es crearia, procedents de l'excedent anual després de pagades les pensions.

71. És possible que la nostra independència, produeixi un efecte rebuig dels nostres productes en el mercat espanyol?

72. Si, és possible, però això serà un efecte a molt curt termini i de molt poca intensitat. Els efectes de l'anomenat boicot comercial han estat àmpliament estudiats, sobre tot perquè hi va haver un temps en que el proteccionisme i les polítiques aranzelaris van fer que Espanya fos el nostre principal client. Aquestes polítiques tenien dues finalitats, d'una banda crear una dependència de nosaltres cap a la resta de l'Estat i d'altra banda proveir les regions no industrialitzades de bens de primera necessitat que degut a l'escàs poder adquisitiu espanyol no haurien pogut comprar a l'exterior.

73. Ara però, la situació és completament diferent i l'economia catalana només ven un terç de la seva producció a la resta de l'Estat. A més a més, Catalunya també compra a Espanya i això fa que pugui esdevenir un joc bidireccional i al final de tot plegat qualsevol mena de boicot sigui de eficàcia més que dubtosa. ¹⁷

74. Nova administració.

75. Nova organització interna de l'Administració

76. Procediments administratius

77. Eines TIC

78. Transparència en la contractació de serveis i de personal.

79. Actors, – Polítics, Directius professionals i Servidors públics– amb cooperació en xarxa, democràtica, participativa, antijeràrquica, antiburocràtica.

80. Marc laboral general: sense polítics fent de funcionaris, sense personal eventual, sense funcionaris vitalicis. Servidors públics amb rendició de comptes però amb garanties laborals per convenis negociables

81. Direccions professionals

82. Funcionaris o laborals? Servidors públics sense treball assegurat vitalici!

83. Seria desitjable un sol contracte laboral, reservant potser el funcionariat –accés per oposició– per alguns cossos molt especials (policies, potser bombers?)

84. En la taula rodona organitzada per ANC i Nova Innovació Social del dia 25 de gener de 2013 sobre El poder judicial, Santiago Vidal es va manifestar perquè els funcionaris de carrera no tinguessin treball vitalici sinó contractes de 5 anys renovables després d'un control o rendiment de gestió. En canvi Enoch Albertí creia que s'havia de mantenir el sistema per garantir la independència en front

de la situació del segle XIX en què cada canvi de govern suposava el canvi de tot el personal, amb avaluacions però sense contracte.

85 a 106 pendent

¹ TUGORES QUES, Juan, "**Aclarir l'agenda**" article a La Vanguardia, 22/11/2012, pàg. 64, primer paràgraf.

² SOLÉ OLLÉ, Albert, "**Per què Catalunya no fracassaria?**", article al suplement +Valor,d'El Periódico, 30/10/2012, pàg. 14.

³ MOLINAS, César, "**Una teoría de la clase política española**" Capítol del llibre ¿Que hacer con España? Que publicará el 2013, reproduït pel diari el País, 10 de setembre de 2012.

⁴ GOULA, Jordi, "**Què demanem les microempreses?**" pàgina 16 dels Suplements Diners de La Vanguardia, 11/11/2012

⁵ CABANILLAS, Anna, "**Líders en nombre. Temps de cooperar i unir esforços**" pàgina 18 al suplement Diners de la Vanguardia 11/11/2012,

⁶ PLAYÀ MASET, Josep, "**Indicadors de la investigació i la innovació**" article La Vanguardia 18/12/2012, pàg. 26

⁷ GOULA, Jordi, "**Què demanem les microempreses?**" pàgina 16 dels Suplements Diners de La Vanguardia, 11/11/2012

⁸, ASSOCIACIÓ CATALANA DE GESTIÓ PÚBLICA (ACGP), "**Proposta d'Estatut de la Direcció Pública Professional**" de Catalunya , al WEB <http://www.acgp.cat/novetats.php?idn=24>

⁹ ESCOLA D'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA DE CATALUNYA (EAPC), "**diversos articles**" al web e-catalunya.gencat.cat <http://ecatalunya.gencat.cat/portal/faces/public/eapc/ecatblog?portal:componentId=ecat-blog&portal:type=render&portal:isSecure=false&groupid=40280e8c266411870126654f0bba058d&blogId=40280e8c2bbdb5bb012bbed7f702039b>

¹⁰ PASTOR, Alfredo, "**Normes que corrompen**" al suplement Diners pàg. 11 de La Vanguardia, 27/01/2013.

¹¹ PONT, Albert (2012) "**Delenda est Hispania**". Tot allò que Espanya ens amaga sobre la independència de Catalunya. Centre català de negocis. Barcelona: Viena Edicions..

¹² GALÍ, Jordi (14/10/12). "**La independència per fer què?**" La Vanguardia.

¹³ TERRICABRAS, Josep M. “**Una por que espanta**” article al diari Ara, 2/12/2012.

¹⁴ DE DALMAU, Casimir, “**Els llimbs de la no-Europa**” article a La Vanguardia, 20/11/2012, pàg. 56

¹⁵ ADSERÀ, Alícia i altres 14 economistes favorables i contraris a la independència.. “**Independència, euro i Unió Europea**” a la Vanguardia, 18/12/2012.

¹⁶ CERCLE CATALÀ DE NEGOCIS, estudi informe en fitxer pdf “**Romandre a Espanya posa en risc les pensions dels catalans.pdf**” publicat al WEB <http://www.ccncat.cat/estudis-i-informes>

¹⁷ CERCLE CATALÀ DE NEGOCIS, **És possible que la nostra independència, produeixi un efecte rebuig dels nostres productes en el mercat espanyol?** Còpia literal del punt 13 d’”**Arguments contra la por**” al WEB <http://www.xdbncat.cat/arguments-contra-la-por.htm>